

irodalmi
magazin

Nemes

Nagy

Ágnes-

konferencia

program- és absztraktfüzet

2021. november 12.
Petőfi Irodalmi Múzeum

Értel Szó
ALAPITVÁNY

MAGYAR
NAPLO

nka

PETŐFI
IRODALMI
MÚZEUM

Kedves Érdeklődők!

1922 januárjában, száz éve született Nemes Nagy Ágnes, emlékére konferenciával és róla szóló lapszámmal készül az Irodalmi Magazin.

A Kossuth- és József Attila-díjas költő, műfordító, esszéíró munkássága megkerülhetetlen a mai magyar irodalom szempontjából.

Nemes Nagy az Újhold folyóirat alapító szerkesztőjeként (is) a Nyugat szellemiségét akarta folytatni, a minőséget mindenek felett tartva, s a magyar irodalmat világirodalmi viszonylatban tekintve. Nagy hatással volt rá például Rilke, akit több ízben fordított is, továbbá számos nemzetközi írótalálkozón vett részt, levelezést folytatott francia vagy épp angol szerzőkkel, szerkesztőkkel. Más nyelvek mellett angolra, németre, franciára fordították jelentős mennyiségű versét. Pedagógiai munkássága is emlékezetes, a világháború és a forradalom éve között tanított – ő volt Tandori Dezső magyartanára.

Nemcsak a tárgyias-hermetikus költészete kiemelkedő és origója számos kortárs költőnek – hiszen Nemes Nagy költészete fordulatot hozott a magyar lírába –, hanem a magyar esszéirodalomban is kimagasló a teljesítménye. Ennek ellenére sokan ma mégis csupán gyerekversek szerzőjeként ismerik.

Az Irodalmi Magazin szeretné megmutatni az életpálya sokszínűségét és máig gyűrűző hatását, szakértők bevonásával. Célunk, hogy kimozdítsuk Nemes Nagyt a közfelfogás gyerekirodalom skatulyájából, s bemutassuk a költő kéziratok hagyatékát, levelezését, költészetét, illetve utóéletét a fordítások terén vagy a kortárs lírában.

A magazin korábbi gyakorlatát követve a konferencia-előadásokon alapuló esszéisztikus tanulmányokból, továbbá interjúkból, kortárs írói reflexiókból, illetve fotókból és képzőművészeti anyagból készítünk emlékszámot a centenáriumra.

Program

2021. november 12., Petőfi Irodalmi Múzeum

10:00–11:20 Kerekasztal: Nemes Nagy Ágnes és az Újhold
Buda Artilával, Hernádi Máriával és Z. Urbán Péterrel
beszélget Pataky Adrienn.

11:20–11:30 Kávészünet

11:30–12:50 Hatás és közvetítés

– szekcióelnök: Kondor Péter János

11:30–11:45 Kulcsár Szabó Ernő: Költészet és költőiség. Nemes Nagy Ágnes a hatástörténetben

11:45–12:00 Mártonffy Marcell: Az öntudat újjászületései. Ekhnáton és más médiumok

12:00–12:15 Mudriczki Judit: „Nem ad halasztást az idő”. Nemes Nagy Ágnes költészete angol fordítók és olvasók között

12:15–12:30 Osztrólczyk Sarolta: A vers sugárzóképesége. A Nemes Nagy-líra hatástörténetéhez

12:30–12:50 Vita

12:50–14:00 Ebédszünet – Károlyi Étterem

14:00–15:20 Közöttiség és bennefoglaltság

– szekcióelnök: Molnár Krisztina

14:00–14:15 Horváth Kornélia: A „közöttiség” tapasztalata.
Nemes Nagy Ágnes: *Éjszakai tölgyfa*

14:15–14:30 Bartal Mária: Egy koponya belsejében

14:30–14:45 G. István László: Egy flaneur fenomenológiája
Nemes Nagy Ágnes *Múzeumi séta* című versében

14:45–15:00 Berszán István: Között. Avagy „tartalmainkkal legálább annyira akarunk hatni, mint eszközeinkkel”

15:00–15:20 Vita

15:20–15:30 Kávészünet

15:30–17:00 Hagyaték és kánonok

– szekcióelnök: László Laura

15:30–15:45 Borbás Andrea: Nemes Nagy Ágnes hagyatéka a Petőfi Irodalmi Múzeumban

15:45–16:00 Szénási Zoltán: Egy megöröklött ellentétről. Babits–Lukács–Nemes Nagy

16:00–16:15 Tüskés Anna: Lengyel Balázs és az Újhold

16:15–16:30 Szekeres Nikoletta: Nemes Nagy Ágnes gyerekversei irodalomtörténetek tükrében

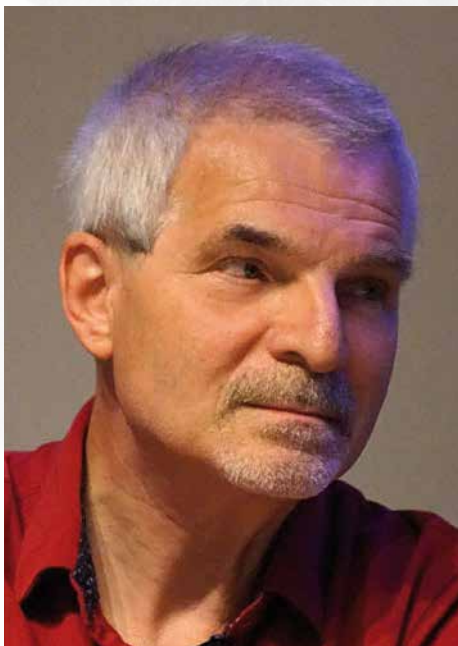
16:30–17:00 Vita, zárlat

Élő, online közvetítés az alábbi linken:

<https://www.youtube.com/watch?v=bulGF1Z-mlc>

A Nemes Nagy Ágnes és az Újhold című kerekasztal-beszélgetés vendégei

Buda Attila

1953-ban született Zalaegerszezen. Alapélménye Babits Mihály és Emily Dickinson lírája, a Nyugat folyóirat és kiadó szellemi világa, Nemes Nagy Ágnes és Rónay György költészete, Ambrus Zoltán írásai. Érdeklők filológiai és szövegkiadási kérdések – amennyiben hozzásegítenek a szerzői személyiség megismeréséhez. A *Pagoda és krizantém* című sorozat szerkesztője. Emellett Nemes Nagy Ágnessel foglalkozó kötetek szerkesztője, sajtó alá rendezője.

Hernádi Mária

Irodalomtörténész, teológus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Óvó- és Tanítóképző Tanszékének oktatója. Kutatási területe Ottlik Géza, Nemes Nagy Ágnes és Pilinszky János életműve, az újholdas író-nemzedék poétikája, valamint a művészet és a vallás kapcsolata. Könyvei: *Egy találkozás története. Ontológiai és retorikai dialogicitás Nemes Nagy Ágnes költészetében* (Fiatal Filológusok Füzetei, SZTE, Szeged, 2005); *A névre szóló állomás. Nemes Nagy Ágnes próza-költeményei* (Szent István Társulat, Budapest, 2012).

Z. Urbán Péter

1980-ban született Budapesten. 2004-ben magyar és német szakon végzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán, ahol 2013-ban doktori fokozatot szerzett irodalomtudományból. 2018-tól az Eszterházy Károly Egyetem Neveléstudományi Doktori Iskolájának hallgatója. Alapítása óta tagja a Horváth Kornélia vezette Modern Líraelméleti és Líratörténeti Kutatócsoportnak. Középkorai tanár. Munkahelye 2008-tól a budapesti Piarista Gimnázium. Könyve: *Az önreflexió mintázatai Nemes Nagy Ágnes költészetében* (Ráció, Budapest, 2015).

Bartal Mária

Egy koponya belsejében

Előadásomban a *Kettős világban* című kötetben publikált (*A szörny, A szomj, Tengeren, A kín formái*) és az azonos időben keletkezett, de a költő életében kiadatlanul maradt azon versek (*Egy koponya belsejében; Férfi, nő*) együttes olvasására vállalkozom, amelyek a test belső tereinek és az erotikus vágyaknak a metaforizációjával kísérleteznek. E korai versek a megértés, megismerés folyamatát a testi érzékelésre

fókuszálva, a testséma felbomlásával, felbontásával összefüggésben modellálják. A megszólított másik a belső szomatikus tapasztalatok felidézése, a tapintás érzeteinek emléke által jön létre a szövegben: e folyamat a határon lét billegésének a gyönyörét és kielégíthetőségét tematizálja. A versek értelmezése során Georges Bataille, Roland Barthes és Jean-Luc Nancy gondolataira támaszkodom.

1977-ben született. A magyar, olasz és összehasonlító irodalomtudomány szakok után az ELTE Irodalomtudományi Doktori Iskolájában szerezte meg PhD-címét. Az ELTE Modern Magyar Irodalomtörténeti Tanszékének oktatója, az Irodalomtörténet folyóirat kritikarovatának szerkesztője. Weöres Sándorról szóló monográfiája *Áthangzások* címen jelent meg a Kalligram Kiadónál 2014-ben. A modern magyar költészet mellett kortárs magyar irodalommal, illetve az abban megjelenő testrepresentációkkal foglalkozik.

Berszán István

Között. Avagy „tartalmainkkal legalább annyira akarunk hatni, mint eszközeinkkel”

A tárgyias intellektualizmus a hangulatot és benyomást közvetlenül megszólaltató lírai szubjektívizmusra ad választ, de nem annyira ellenpólusként, hanem inkább a tárgyi világtól elszakadó, öntörvényű Én ellensúlyozása végett. Nemes Nagy Ágnes költészetét ökokritikai szempontból az ember és a nem emberi környezet közötti átjárás, illetve egymásba nyitásuk kísérletei teszik aktuálissá. A korszaki sámánizmus ezt mágikus kapcsolatteremtéssel próbálta elérni, mintha a rituálisan előadott verstörténés nemcsak a hallgatókra hatna, hanem képes lenne a bölénycsordákat

is a vadászok útjába terelni; míg Arisztotelész filozofikus fordításában az „összertartozás” már csak az élethű imitációra szorítkozik. Ezzel foglalkozó esszéjében Nemes Nagy Ágnes az ábrázolás eszközeinek mint a *művészet hatóanyagának* analízisével jellemzi saját korát, és a konstruktívizmus egyoldalúságát ellensúlyozandó jut el végül – *bölnytelenül* is – az előadásom címében idézett konklúzióig. A két pólus közötti átjárás értelméről és mikéntjéről a *Között és/vagy A gejzír* című verseket fogom faggatni – a tényleges táj, illetve a valóságos hely iránti kíváncsisággal.

Baróton született 1966-ban, egyetemi docens, a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Magyar Irodalomtudományi Intézetének vezetője. Kutatási területei: irodalomelmélet, összehasonlító irodalom. Legutóbbi kötete (*Ritmikai dimenziók. Az irodalomtól a gyakorlásfizikáig*, Egyetemi Műhely – Ráció, 2018) az általa javasolt gyakorlásfizika és ökoritmológia összefoglalása.

Borbás Andrea

Nemes Nagy Ágnes hagyatéka a Petőfi Irodalmi Múzeumban

A Petőfi Irodalmi Múzeum komplex hagyatékokat gyűjt, ennek köszönhetően őrzi Nemes Nagy Ágnes hátrahagyott kéziratai mellett az író nő tárgyi hagyatékát, róla készült fotókat és képzőművészeti alkotásokat, illetve könyvhagyatékának egy kis részét is, izgalmas kisnyomtatványokkal. A közel ötszáz darabos levelezés mellett a múzeum gyűjteményének részét képezik Nemes Nagy verskéziratai, tanulmányai, önéletrajzai, igazolványai, szerződésai,

kitüntetései, köteteihez írott előszavai, nyelvgyakorlófüzetei, íróasztala, cigaretta-
tárcája, rádiója, keretezett képe Babits Mihályról, sőt különböző nyilvános szerepléseinek forgatókönyvei is. A hagyatéka egyik különlegessége a költő nő ceruza- és tollrajzainak gyűjteménye, amely ismeretlen oldaláról mutatja be őt. Nemes Nagy Ágnes hagyatéka a Petőfi Irodalmi Múzeum egyik legtöbbet kutatott hagyatéka, számos kötet és publikáció született a dokumentumokból.

1973-ban született. Irodalomtörténész, muzeológus. Az ELTE Bölcsészettudományi Karán diplomázott magyar és angol szakokon. PhD-címét az ELTE BTK Irodalomtörténeti Doktori Iskolájának Nyugat és kora alprogramján szerezte meg. Disszertációja tárgya Ady Endre *Szeretném, ha szeretnének* című kötete kompozíciós eljárásainak vizsgálata. 2000 óta a Petőfi Irodalmi Múzeum Kézirattárának muzeológusa. A Nemes Nagy Ágnes-, a Szabó Magda- és az első világháborús kiállítások társkurátora. Fő kutatási területe Ady Endre életműve.

G. István László

Egy flaneur fenomenológiája Nemes Nagy Ágnes *Múzeumi séta* című versében

Az előadás Nemes Nagy Ágnes *Múzeumi séta* című versének szoros olvasását kísérli meg. A kései Nemes Nagy Ágnes prózaversének rejtett zeneiségét, szerkezeti ívét, tér-idő alakzatait, statikus és dinamikus képleteit vizsgálja a *múzeum* és a *séta* mint ontológiai közérzet-metaphora központi képének kibontása mellett. A kép-vágások kaotikus rendje, a tárlatvezetés szituatív szerepe, az ekphraszisz rejtett és elhangolt retorikája, a fatikus funkciókat közvetítő versbeszéd és a fenomenológiai tárgy-leírásokra korlátozódó hang kölcsönhatása,

valamint a polifón szólamvezetések hangstruktúrája egyaránt értelmezési szempontokként szerepelnek az elemzésben. A szoros olvasat mellett olykor más Nemes Nagy Ágnes-versek szöveghelyei, illetve más költők szövegeinek ideillő, ellenpontot és értelmezést kínáló részletei is érintőlegesen szóba kerülnek. Az előadás esszéisztikus jellegű lesz, amely megjelölés a személyes érintettségek kiemelését, az implicit jelentések dramatizálását és a műfaj eredeti értelmében vett *kísérlés* jellegét hangsúlyozza.

1972-ben született Budapesten. Költő, műfordító, tanár. A Károli Gáspár Református Egyetem docense. Főbb kutatási területe a modern magyar és kortárs költészet, líraelmélet, kreatívírás, verstan. Disszertációját Weöres Sándorból és számítógépes verstani kutatásaiból írta, *Dekonstruált ritmika* címmel könyv alakban is megjelent. Legutóbbi verseskötete: *úgy felejtli nyitva*, Magvető, Budapest, 2021.

Horváth Kornélia

A „közöttiség” tapasztalata. Nemes Nagy Ágnes: *Éjszakai tölgyfa*

Az átmenetiség, a közöttiség tapasztalata a kezdetektől meghatározó Nemes Nagy Ágnes költészetében. Azonban ennek értelmezésében elmozdulás is megfigyelhető az első, az 1942 és 1946 között keletkező verseket összegyűjtő *Kettős világban*, a második *Szárzavillám* (1946–1957) és az 1957 és 1969 között megjelent költeményeket közreadó *Napforduló* kötet költeményeinek

„közöttiség-interpretációja” tekintetében. A negyedik verseskötény, amely az *Egy pálya-udvar átalakítása* címet viseli (1969–1979), újabb értelmezését nyújtja az előadás címében jelölt fogalomnak. Az előadás e fogalom poétikai értelmezhetőségét vizsgálja a megjelölt, a negyedik kötetbe tartozó vers kapcsán, rövid kitekintéssel annak előtörténetére a költő írásművészetében.

1971-ben született Budapesten. Irodalomtörténész, egyetemi tanár a PPKE BTK-n, az MTA doktora. A Filológiai Közlöny főszerkesztője. Főbb kutatási területe a modern (1945 utáni) irodalom, a líra- és verselmélet, a 19. és 20. századi olasz és orosz irodalom, valamint Dante. MTA-disszertációját *Petri György költészete verselméleti és líratörténeti kontextusban* címmel jelentette meg 2018-ban (Gondolat). Eddig tizenegy könyvet publikált, ezek közül egyet olasz (2015), s egyet angol nyelven (2018). Legutóbbi könyve: *Ottlik Géza írásművésze és taníthatósága*, Selye János Egyetem, Komárno, 2020.

Kulcsár Szabó Ernő

Költészet és költőiség. Nemes Nagy Ágnes a hatástörténetben

A József Attilát és Szabó Lőrincet követő korszakot műfaj történeti, esztétikai és poetológiai vonatkozásban Pilinszky János és Nemes Nagy Ágnes lírája fémjelzi. A nyilvános publikációs térben 1948-ban bekövetkezett drasztikus változásokkal szemközt két olyan életműt szert kánoni rangra, amely feltűnően nem tett eleget sem a világba való irodalmi beavatkozás nyárspolgár-értelmiségi elvárásainak, sem pedig a felhatalmazottság evidenciáival megszólaló képviseleti beszéd poétikájának. Ezzel szemben – világlátás, hangnem és formakultúra tekintetében – mindkettőnek sokkal mélyebb volt az európai költésztörténeti

beágyazottsága, mint az akkor előtérben álló életműveké. Az eltérő, de rokon poétikai mintákat követő két klasszikus hatástörténete azonban mára szembeötlően „elkanyarodott” egymástól. Az irodalmi nyilvánosságban Nemes Nagynak életében sosem volt olyan átütő a népszerűsége, mint Pilinszkynek. Utóbb viszont azt tapasztaltuk, hogy Nemes Nagy többszólamú, rétegzettebb (vagy másféle rétegződésű) és reflektáltabb költészete nagyobb megszólító erővel éri el a recepciót, mint pályatársáé. Az előadás arra tesz kísérletet, hogy fölmutasson valamit e több tényezőből származtatható fordulat poétikai összetevőiből.

1950-ben született, az MTA rendes tagja, az ELTE Magyar Irodalom- és Kultúratudományi Intézetének professor emeritusa. Kutatási területei: irodalmi hermeneutika, irodalomelmélet, kultúratudomány, 20. századi magyar irodalom. Legutóbbi szerkesztett kötete: *Geschichte der ungarischen Literatur. Eine historisch-poetologische Darstellung*, Walter de Gruyter, Berlin/Boston, 2013. Legutóbbi tanulmánykötete: *Költészet és korszakküszöb. Klasszikusok a modernség fordulópontján*, Akadémiai, Budapest, 2018.

Mártonffy Marcell

Az öntudat újjászületései. Ekhnáton és más médiumok

Az előadás Nemes Nagy Ágnes Ekhnáton-ciklusát és néhány további versét vizsgálva azt a kérdést veti fel, hogy milyen poétikai konstrukciók teszik lehetővé a közvetítést – teremtenek átjárást

– a szövegekben színre vitt tudatállapotok és a befogadó valóságtapasztalata között, közelebbről: hogy a megismerés erőfeszítése hogyan változhat át (átváltozhat-e) katartikus felismeréssé.

1955-ben született Budapesten. Irodalomtörténész, teológus. Az Andrásy Egyetem docense, a Mérleg folyóirat főszerkesztője, a Pannonhalmi Szemle szerkesztője. Fő kutatási területe irodalom és biblikus hagyomány kapcsolata, különös tekintettel a történelem poétikai és teológiai önreflexiójának összefüggéseire. Legutóbbi kötete: *Ki az én és melyik én? Irodalmi tanulmányok* (Gondolat, Budapest, 2020).

Mudriczki Judit

„Nem ad halasztást az idő”. Nemes Nagy Ágnes költészete angol fordítók és olvasók között

Jóllehet Nemes Nagy Ágnes úgy gondolta, „magyar költőnek lenni világirodalmi halál,” verseinek angol fordítástörténete rácsafolni látszik erre a véleményre. Verseit elsősorban Bruce Berlind, Hugh Maxton, George Szirtes és Peter Zollman fordították angolra, amelyek az 1970-es évek óta nemcsak irodalmi antológiákban, hanem négy önálló, válogatott verset tartalmazó kötetben is elérhetőek az angolul olvasó közönség számára. Ismertségéhez

kétségtelenül az is hozzájárult, hogy az 1970-es és 1980-as években több költészeti fesztivál, felolvasóest és íróprogram vendége volt az Egyesült Királyságban, Írországban és az Egyesült Államokban egyaránt. Előadásomban arra a kérdésre szeretnék választ adni, hogy milyen szerepet játszottak a költőnő angol és amerikai utazásai a verseinek angolra fordításában, illetve kedvező kritikai fogadtatásában.

1979-ben született, irodalomtörténész, anglista, a Károli Gáspár Református Egyetem Művészettudományi és Művészetpedagógiai Tanszékének oktatója, a Modern Líraelméleti és Líratörténeti Kutatócsoport (PPKE) és az Európai Fordítástudományi Társaság (EST) tagja. Kutatási területe az angol–magyar irodalmi és kulturális kapcsolatok története, a fordítástudomány és Shakespeare művészet. Utóbbi témában publikált könyve: *Shakespeare's Art of Poesy in King Lear* (L'Harmattan, Budapest, 2020).

Osztroluczky Sarolta

A vers sugárzóképesége. A Nemes Nagy-líra hatástörténetéhez

„A vers sugárzóképeségét ismert anyagai nem indokolják.”

Nemes Nagy Ágnes: *Tárgyak*

Nemes Nagy Ágnes lírai életművének hatása, verseinek „sugárzóképesége” nem mutat gyengülést az idő múlásával. Látásmódjának, témáinak, poétikai megoldásainak elemei nemcsak a pályatársaknál és a tanítványoknál, de a kortárs magyar költészet alkotásaiban is visszaköszönnek. Előadásomban olyan versekről beszélek majd, amelyeknek egy része

nyilvánvaló, más részük látens hatástörténeti kapcsolatban áll Nemes Nagy Ágnes költészetével. A kapcsolódási pontok között vannak tárgyak, tájelemek, térkonstrukciók és hangulatok is. A „sugárzás” találati felülete, dózisa és hatóköre mindig más. A verspéldákat Mészöly Miklóstól, Orbán Ottótól, Tandori Dezsőtől, Tóth Krisztinától és Győrffy Ákostól hozom.

1977-ben született Budapesten. Irodalomtörténész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Magyar Irodalomtudományi Tanszékének adjunktusa. Kutatási területe József Attila költészete és a késő modernség magyar lírája. Legutóbbi szerkesztett kötete: *A mindenség ernyőjére kivetítve. Hatvanéves az Iskola a határon* (Kortárs, Budapest, 2021), legutóbbi saját könyve: *„Veszem a szót”. A „keletkező szó” poétikája József Attila költészetében* (Ráció, Budapest, 2015).

Szekeres Nikoletta

Nemes Nagy Ágnes gyerekversei irodalomtörténetek tükrében

„Nos, Nemes Nagy Ágnesnél talán lehet mondani, hogy azért él a gyermekköltészet nyújtotta lehetőséggel, mert másképpen nem igen szólhatna meg az adott körülmények között, s hogy éppen ezért semmit nem jelent, hogy gyermekköltőként való fellépése nagyjából egyidejű »második beérkezésével« [...] Az alábbiakban mégis bizonyítani szeretném a két elkülönített műcsoport szoros összetartozását, s ezzel azt is, hogy a gyermekköltészet felé fordulás oka nem egyszerűen a külső körülmények kényszere volt, hanem belső hajlam is. A megújulásnak lehetett kísérleti terepe, próbája a gyermekvers, s

van okunk arra, hogy a költői paradigmaváltás jeleit már ebben is keressük” – írja Dobszay Ambrus *Nemes Nagy Ágnes gyermek- és felnőtt költészetének kapcsolata* című írásában. A 20. század nagy írói, költői alkotói pályái során gyakori, hogy a perifériára szorulás következtében a gyerekirodalom vált az alkotás és kísérletezés terepévé, ennek erednyomába az előadás Nemes Nagy Ágnes esetében. Hová helyezhetőek Nemes Nagy gyerekversei az életművön belül? Hogyan tekintett ő, a korszak, az irodalomtörténeti diskurzus gyerekverseire, és miként olvashatjuk ma ezeket a verseket?

1978-ban született Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen végzett magyar-kommunikáció szakon. Szerkesztőként, kritikusként dolgozik, emellett a gyerek- és ifjúsági irodalommal foglalkozott behatóan. Több területen a kortárs irodalom, a kortárs gyerek- és ifjúsági irodalom szélesebb körű – akár nemzetközi szintű – terjesztésével foglalkozik. Jelenleg egyéb munkái mellett a Kortárs folyóirat és a Kortárs online szerkesztője, illetve a HUBBY – Magyar Gyerekkönyv Fórum elnöke, amely az IBBY (az International Board on Books for Young People nevű szervezet) magyarországi tagszervezete.

Szénási Zoltán

Egy megöröklött ellentétről. Babits–Lukács–Nemes Nagy

Babits Mihály és Lukács György viszonyát nem lehet az egyszerű ellentét sablonja szerint leírni, noha az elismerés gesztusai és az első világháború alatti elvi szövetség mellett kezdetektől az eltérő gondolkodói alkatból és irodalom-, valamint művészet-felfogásból eredő viták jellemezték kapcsolatukat. Az utak 1919 után végleg elváltak, de Lukács Babits-bírálatának döntő hatása volt arra, ahogy a kommunista kultúrpolitika kezelte Babits irodalmi örökségét és örököseit. Mindez legélesebben a babitsi tradíció

követését nyíltan vállaló Újhold folyóirat és egyes költőinek recepcióját határozta meg, de az sem tekinthető véletlennek, hogy a Babits-centenárium környékén született, máig mértékadó interpretációk szerzői, Nemes Nagy Ágnes és Rába György ebből a körből kerültek ki. Előadásomban azt kívánom bemutatni, hogy a Babits–Lukács szembenállás és a kommunista filozófus kritikái hogyan befolyásolták Nemes Nagy Ágnes Babitsról kialakított képét, milyen válaszokat adott saját értelmezéseiben a lukácsi kihívásra.

1975-ben született Jászberényben. Irodalomtörténész, kritikus, szerkesztő. A Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézetének tudományos munkatársa, az Új Forrás folyóirat és az Irodalomtörténeti Közlemények szerkesztője. Fő kutatási területei: Babits Mihály költészetének kritikai kiadása; konzervatív kritika és irodalmi modernség viszonya; keresztény hagyomány és 20. századi magyar líra kapcsolata a 20. század elejétől napjainkig. Legutóbbi könyve *Papírforma. Kritikák, esszék a kortárs magyar irodalomról* címmel jelent meg (Napkút, Budapest, 2018).

Tüskés Anna

Lengyel Balázs és az Újhold

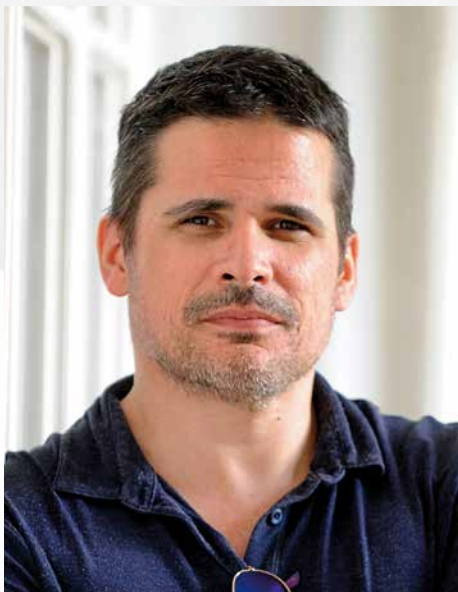
Lengyel Balázs író, műfordító, kritikus, az Újhold (1946–1948) irodalmi folyóirat egyik szerkesztője. A nyolc számot megért kiadvány közel állt Babits Mihály irodalomszemléletéhez, továbbá nyitott volt az európai irodalmi értékek és a modern stílusok irányában. A legtöbbet közölt szerzők Rába György, Lengyel Balázs, Nemes Nagy Ágnes, Gyárfas Miklós, Major Ottó, Aczél Tamás, Darázs

Endre, Szabolcsi Miklós, Vajda Endre, Vidor Miklós, Somlyó György és Szabó Magda voltak. Az előadás célja bemutatni a levelezések tükrében, hogy Nemes Nagy Ágnes és Lengyel Balázs hogyan igyekezett kialakítani az „újholdasság” kereteit, hogyan próbálta pozicionálni és kanonizálni a folyóiratot itthon és külföldön, s ennek érdekében kikkel levelezett, kikkel tartotta a kapcsolatot.

Irodalomtörténész, művészettörténész. A Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézetének tudományos munkatársa, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar Művészettörténet Tanszékének adjunktusa. Fő kutatási területei a 20. századi francia–magyar irodalmi és képzőművészeti kapcsolatok. Részt vett egy Nemes Nagy Ágnes és Lengyel Balázs levelezéséből összeállított százhetven darabos válogatás kiadásában: *„láthatatlan selyemsál a számon”. Nemes Nagy Ágnes és Lengyel Balázs leveleiből* (Gondolat, Budapest, 2019).

Szeretettel várnak minden érdeklődőt
a folyóirat munkatársai:

Kondor Péter János
főszerkesztő

László Laura
szerkesztő, képszerkesztő

Molnár Krisztina
főmunkatárs

Pataky Adrienn
szerkesztő

„Úgy írok verset, mint ahogy
nyílt sebből folyik a vér”

Nemes Nagy Ágnes:
[Naplót írok. Mit is tegyek]

Fortepan / Hunyady József

irodalmi magazin

A magyar irodalom tudományos- ismeretterjesztő lapja

A legújabb szám elérhető a nagyobb újságárusoknál és könyvesboltokban. A korábbiak korlátozott mennyiségben kaphatóak a szerkesztőségben és a Magyar Napló Könyvesboltban.

Az előfizetés ára:

4 számra 6000 Ft;
2 számra 3000 Ft;
1 lapszám ára: 1590 Ft.

Fizessen elő telefonon, e-mailben vagy online!

06-1/413-6672
info@magyarnaplo.hu
magyarnaplo.hu/shop/